

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Nu rinder Solen op af Østerlide

Citation: Kingo, Thomas: "Nu rinder Solen op af Østerlide", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid96110.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Siette Morgen-Sang. (Melodien findis paa dend 28. og 29. Side.)

1.

Nu rinder Solen op
Af Øster-lide,
Forgylder Klippens Top
Og Biergets Side,
Vær glad, min Siæl, og lad din Stemme klinge,
Stig op fra Jordens Bo,
Og med din Tak og Tro
Til Himlen svinge.

370

2.

Utallig saa som Sand,
Og uden Maade,
Som Hafsens dybe Vand
Er HErrens Naade,
Som hand mit Hoved daglig overgyder:
Hver Morgen i min Skaal
En Naade uden Maal
Til mig nedflyder.

3.

En Orm er jeg og svag,
Ja fød til Møye,
Dog har min GUD behag,
At hand sit Øye
Til Varetægt vil paa mig Arme sætte,
At jeg hver Morgen skal
Udi hans Naadis Val
Min Tro oprætte.
Hand har i denne Nat
Med Engle-Skare
Mit Huus og Hiem omsat,
At. ingen Fare
Har rammet mig og min' i nogen maade:
Men jeg er frelst og frj
Fra Dødsens mørke Stj,
Og Siæle-vaade.

5.

Jeg har min Førlighed,
Og mine Lemmer
Af ingen Smerte ved
Som dennem klemmer,
Og HERrens Aand i mig sit Vidne giver,
At jeg GUDs kiere Søn,
Formedelst Christi Bøn,
Fremdelis bliver.

6.

Min Siæl, vær frisk og glad,
Lad Sorgen fare,
Dit Legems Blomster-blad
Skal GUD bevare:
Hand skal i Dag mig give Kraft og Styrke
Jeg i mit Kald og Stand
Min GUD og Fader kand
Tilbørlig dørke.

7.

GUD legge Haand i Haand
Med mig, og give
Sin gode Hellig Aand
Mit Kald at drive,
Velsigne mig, O GUD, udaf det Høye!
Gid jeg hver Dag og Tid
I GUD og i min Flid
Mig lader nøye.

8.

Lad Synden mig i Dag
Ey slet forblinde,
At jeg min GUDs Behag

Kand ræt besinde:
Men om min Fod gaar vild og sig mon støde
Da vend, O GUd, mig om,
Og gak ey strax til Dom
For Svagheds Brøde.

9.

Du best min Tarv og Trang
O HERre kiender,
Til med er Lykkens Gang
I dine Hænder,
Og hvad mig tiener best i alle maade
Du det tilforne seer!
Min Siæl hvad vilt du meer?
Lad GUd kun raade.

10.

For mine Børn og Sæd
Om jeg vil sørge,
Om jeg hver Tjme græd,
Og vilde spørge:
Hvor skulde de sit Brød og Lykke tage?
GUd lever jo endnu!
Hand kommer dem ihu,
De skal ey klage.

373

11.

Skal jeg paa Jord og Land
For Brødet svede:
Skal jeg paa vilden Strand
Mit Brød oplede:
Skal jeg mit Sverd for GUd og Brød omspende :
Dog er jeg viß oppaa
Min GUd skal med mig gaa,
Min Tarv at sende.

12.

GUd lad mig denne Dag
I Dyd opstige,
Lad Siælen faa en Smag
Paa Himmerige,
Lad mig min Hu til Verden aldrig bøje,
Men i min dybe Suk
Og Knæfalds ydmyg Buk
Til GUd ophøye.

13.

O GUd bær Omhu for
Din Kirkis Gode!
Giv hende glade Kor,
Sæt dend paa Fode:
Lad Anti-Christen dog med ald omstødis
Og hans skinhellig Pak
Med deris falske Snak,
I Grund forødis.
374 Lad Kongen glæde sig
I GUd alleene,
Og hvad hand beder dig
Du ey formeene:
Giv Kongens Huus mangfoldig Ær' og Lykke,
Og sæt ham paa din Haand,
Med Kierlighedsens Baand,
Som gylden Smykke.

15.

Lad Landet deylig staa
Af Frugt og Grøde,
Lad Sandhed Fremgang faa
Og Rættten møde:
GUd give mig min Deel med alle andre,
Indtil jeg hos min Grav
Nedlegge skal min Stav
Og heden vandre.

16.

Saa skal jeg gode Nat
Med Glæde sige,
Min GUd mig tager fat,
Naar jeg skal stige
Ned udi Dødsens Dal og Gravens Giemme
Da faar jeg Trøst og Raad:
Da endis Suk og Graad

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter 3, 1939-74.*

Med Engle-Stemme.

*
– 375